

ΠΑΡΡΗΓΙΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ & ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ • ΕΤΟΣ Ι' • ΤΕΥΧΟΣ 40^ο • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2023

ΠΑΡΡΗΣΙΑ

Τριμηνιαία Έκδοσις
Οικοδομῆς καὶ Ἑνημερώσεως

Ὀκτώβριος - Δεκέμβριος
ΕΤΟΣ Ι' - ΤΕΥΧΟΣ 40^ο

ΕΚΔΟΤΗΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
κ. Παντελεήμων

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Τερά Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τηλ. 25310 22642
Fax: 25310 23439

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρωτ. Γεώργιος Παπαβέργος
Πρωτ. Σταῦρος Κολιοῦσης
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΗΣ

Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Σπυρίδων Κιοσσές

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ

Γιάννης Μενεσίδης

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΔΕΚΤΑΙ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ
ΑΡΘΡΑ-ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

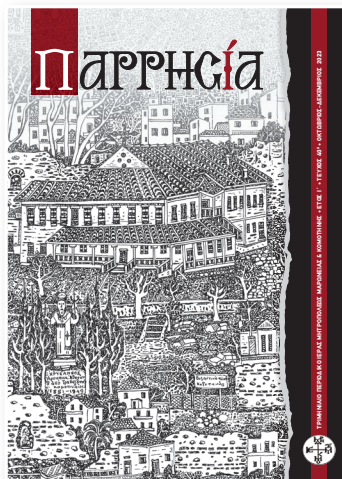
Περιοδικόν Παρρησία
Τερά Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τ.Θ. 306, Τ.Κ. 69100 Κομοτηνή

ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Τυπογραφείον «Επικοινωνία Α.Ε.»

Ἐναντι Πανεπιστημιουπόλεως
69150 Κομοτηνή
Τηλ. 25310 31332

E-mail: epikoinonia.ae@gmail.com

Περιεχόμενα

03.

Χριστούγεννα 2023

τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας
καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος

05.

Τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου

τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου π. Γεωργίου Παπαβέργου
Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου

08.

Τὸ Πρόσωπο τῆς Παναγίας μας μέσα ἀπὸ τὴν Λατρεία μας

— Ἀπὸ τὴν Ἑορτὴ τῶν Εἰσοδίων
τῆς Θεοτόκου

τοῦ Ἀρχιμανδρίτη Ἀντωνίου Χρ. Παπαθανασίου
Ἐφημέριου Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Ἀσκητῶν

11.

Ὁ παιδαγωγικὸς χαρακτήρας τῆς ἑορτῆς τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου

τοῦ Ἀρχιμανδρίτη Σάββα Παπαδόπουλου
Ἐφημέριου Ἱεροῦ Ναοῦ Προφῆτη Ἠλία Παλλαδίου

14.

«Ἐκκλησιαστικὲς εἰδήσεις»

Ἐπιμέλεια: Ἱεροδιακόνου Ἀρσενίου Βασιλείου

Ἡ γέννηση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ἐκεῖνο τὸ κομβικὸ σημεῖο τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας ποὺ τὴ χώρισε σὲ δύο περιόδους. Τὴν παλαιά, πρὸ Χριστοῦ, καὶ τὴν καινή, αὐτὴ ποὺ διάγουμε, τὴν μετὰ Χριστόν. Αὐτὸ τὸ γεγονὸς ἀποτελεῖ καὶ τὴν κορυφαία ὥρα τῆς ἀνθρωπότητας. Ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ Πατρὸς ἐγίνε ἀνθρώπος, ἔλαβε πλήρη τὴν ἀνθρώπινη φύση, καὶ εἰσῆλθε στὴν ἀνθρώπινη πραγματικότητα.

Ὁ Ὡν, Αὐτὸς ποὺ πραγματικὰ ὑπάρχει πρὶν καὶ πέρα ἀπὸ τὸν χρόνον καὶ τὸ σύμπαν, γεννᾶται ὡς ἀνθρώπος. Γίνεται κάτι ποὺ δὲν ἦταν, λέει ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος θέλοντας νὰ περιγράψει ὅσο ἐπιτρέπει ἡ ἀνθρώπινη διάνοια αὐτὸ τὸ ὑπερφυὲς καὶ ὑπερκόσμιον γεγονός. Ἦλθε ὁ Θεὸς στὴ γῆ καὶ ἀνέβηκε ὁ ἀνθρώπος στὸν οὐρανόν. Ἐγίνε ἀνθρώπος χωρὶς νὰ πάψει νὰ εἶναι Θεός. Ἐλαβε τὴν ἀνθρώπινη φύση προκειμένου νὰ συγκατοικήσει Αὐτὸς μαζί μας καὶ ἐμεῖς μετ' Αὐτόν.

Αὕτῃ τὴν ἀνεπανάληπτη ἀλήθεια ὁμολογοῦμε. Πιστεύουμε εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦ Χριστόν, Υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν,

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2023

σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Ὁ ἀνθρώπος εἶχε ἀποστατήσῃ ἀπὸ τὸν Θεόν. Στὴ διήγηση τοῦ γεγονότος τῆς πτώσεως τῶν πρωτοπλάστων διαβάζουμε ὅτι ὁ Ἀδάμ, αἰσθανόμενος τὸν Θεὸν νὰ ἔρχεται πρὸς αὐτόν, κρύφτηκε. Ἀλλὰ καὶ ἂν ὁ ἀνθρώπος γύρισε τὴν πλάτη του στὸν Θεόν, Ἐκεῖνος δὲν τὸν ἀρνήθηκε, δὲν τὸν ξέχασε. Δὲν σταμάτησε νὰ τὸν περιμένει καὶ νὰ τὸν ἀναζητᾷ. Ἔστειλε τὸν ἴδιον τὸν Μονογενῆ Του Υἱὸν νὰ προσλάβῃ τὴν ἀνθρώπινη φύση καὶ νὰ τὴν ἀποκαταστήσῃ στὴν ἀρχικὴ τῆς ἀθάνατη ὠραιότητα. Ὁ Θεὸς ἐνανθρώπησε ὥστε ἐμεῖς νὰ θεοποιηθοῦμε, ἐξηγεῖ ὁ Μέγας Ἀθανάσιος.

Αὐτὸ εἶναι τὸ αἰώνιον καὶ πάντοτε ἐπίκαιρον μήνυμα τῶν Χριστουγέννων. Αὐτὸ τὸ μήνυμα ὑπηρετεῖ καὶ εὐαγγελίζεται ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία. Ὅτι ὁ ἀνθρώπος δὲν εἶναι προορισμένος νὰ ζεῖ ἐγκλωβισμένος στὴ ματαιότητα πρὸςκαιρῶν καὶ φθαρτῶν πραγμάτων. Ὅτι ἡ ἀνθρώπινη ὑπαρξη ἔχει μόνον μία πραγματικὴ καὶ ἀθάνατη πηγὴ χαρᾶς, τὴν ἔνωση μετ' Αὐτοῦ μέσα ἀπὸ τὴν κοινωνία τῆς θείας Χάριτος Του.

Ἡ πραγματικότητα γύρω μας φαίνεται σκοτεινὴ. Περάσαμε πρωτοφανεῖς φυσικὲς καταστροφές. Γνωρίσαμε μεγάλες οικονομικὲς δυσκολίες. Ὑποφέραμε ἀπὸ ἐπιδημικὲς ἀσθένειες. Θρηνήσαμε πολλὰ ἀθῶα θύματα σὲ περιστατικὰ ποὺ ὀφείλονται στὴν ἀδιαφορία τῆς ἀνθρώπινης σκληροκαρδίας, καὶ ἂν καὶ ἐμεῖς τώρα ἀπολαμβάνουμε μία εἰρήνην, γιὰ τὴν ὁποία κοπιᾶζουμε καὶ τὴν πληρυνουμε πολὺ ἀκριβὰ ἀπὸ τὸ ὑστέρημά μας, γύρω μας, σχεδὸν

Ἡ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ, Καππαδοκία.

στη γειτονιά μας, ὁ πόλεμος δείχνει πόσο ἀπάνθρωπος καὶ ἀδυσώπητος μπορεῖ νὰ γίνεῖ ὁ ἄνθρωπος ὅταν περιχαρακωθεῖ στὴν αὐταρέσκεια τῆς ἰδεολογίας του καὶ πάψει νὰ ἀντιλαμβάνεται τὸν συνάνθρωπο ὡς ἀδελφό. Ὁ Θεὸς κατέβηκε στὴ γῆ, ὁ Χριστὸς γεννήθηκε καὶ ἔζησε ἀνάμεσά μας, ἀλλὰ ὁ κόσμος Αὐτὸν οὐκ ἔγνω. Δὲν τὸν ἀναγνώρισε. Πλανημένος ἀπὸ τὰ κοσμικὰ του πρότυπα καὶ τὰ ἰδεολογήματα τῆς διανοήσεώς του, περίμενε ἕναν Μεσσία ὡς ἄρχοντα ἐπίγειο καὶ παντοδύναμο, ποὺ θὰ τοῦ προσέφερε τὴν εὐτυχία μέσα ἀπὸ τὴν ὑλικὴ εὐμάρεια. Ὁ κόσμος Αὐτὸν οὐκ ἔγνω, καὶ οἱ ἴδιοι Αὐτὸν οὐ παρέλαβον. Ὁ κόσμος δὲν ἀποδέχτηκε τὸν Χριστό. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ποὺ ἔφερε ἡ Ἐνανθρώπησή Του, αὐτὴ ποὺ δοξολόγησαν οἱ Ἄγγελοι κατὰ τὴν Γέννησή Του, εἶναι μόνο ἕνα ἐσωτερικὸ γεγονὸς στὶς καρδιὲς τῶν χριστιανῶν ποὺ ἀγωνίζονται νὰ ζοῦν κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ

ὄχι μία παγκόσμια κατάσταση.

Ἡ Ἀγία μας Ἐκκλησία καὶ φέτος ἐορτάζει τὸ γεγονὸς τῆς ἐνανθρώπησής τοῦ Κυρίου καὶ εὐαγγελίζεται τὴν χαρὰ καὶ τῆς δικῆς μας σωτηρίας. Αὐτὸς ἄλλωστε εἶναι καὶ ὁ λόγος καὶ ὁ σκοπὸς τῆς υπάρξεώς Της, νὰ κάνει, δηλαδή, τὸν ἄνθρωπο κοινωνὸ στὴ μακαριότητα τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ λόγος καὶ ὁ σκοπὸς καὶ τῆς δικῆς μας ζωῆς. Νὰ ἀγωνιζόμαστε, στὸ μέτρο τῶν ἀνθρωπίνων δυνατοτήτων μας, νὰ ὑπερβαίνομε καθημερινὰ τὶς μικρότητές μας καὶ νὰ βιώνουμε τὴν χαρὰ τοῦ Κυρίου μέσα ἀπὸ τὴν μετοχή μας στὰ Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας.

Εὐχομαί ἀπὸ καρδιᾶς ἡ Γέννηση τοῦ Κυρίου μας νὰ εἶναι γιὰ ὅλο τὸν κόσμο πηγὴ χαρᾶς καὶ εἰρήνης. Εὐλογημένα καὶ χαρούμενα Χριστοῦγεννα!

Ὁ Μητροπολίτης
† ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Παντελεήμων

Τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου

Πρωτοπρεσβύτερος π. Γεώργιος Παπαβέργος
Γενικὸς Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος

Ἡ Ἑορτὴ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου (21 Νοεμβρίου), δηλαδή τῆς εἰσόδου τῆς τρίχρονης κόρης τοῦ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννας στὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων ἀποτελεῖ τὴν δεύτερη κατὰ σειράν θεομητορικὴ ἑορτὴ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους μετὰ ἀπὸ τὴν ἑορτὴ τῆς Γεννήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου (8 Σεπτεμβρίου).

Τὸ περιεχόμενο τῆς ἑορτῆς δὲν συναντᾶται στὰ τέσσερα Εὐαγγέλια τῆς Καινῆς Διαθήκης, παρὰ μόνο στὸ ἀπόκρυφο, τὸ λεγόμενο «Πρωτευαγγέλιο τοῦ Ἰακώβου». Αὐτὸ τὸ ἀπόκρυφο εὐαγγέλιο εἶναι ἡ πηγή, ἀπὸ τὴν ὁποία ἄντλησαν στοιχεῖα τόσο οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας γιὰ νὰ οἰκοδομήσουν θεολογικὸ λόγο γιὰ τὴν ζωὴ τῆς Θεοτόκου μέσα στὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων τοῦ Ναοῦ, ὅσο καὶ γιὰ τὶς ἐκκλησιαστικὲς τέχνες, τὴν ὕμνογραφία καὶ τὴν ἀγιογραφία.

Σύμφωνα, λοιπόν, μὲ τὸ «Πρωτευαγγέλιο τοῦ Ἰακώβου», ὅταν ἡ Μαρία ἔγινε τριῶν ἐτῶν ὁ πατέρας της Ἰωακείμ κάλεσε τὶς παρθένες κόρες τοῦ Ἰσραὴλ νὰ τὴν συνοδεύσουν στὸν Ναό, κρατῶντας ἀναμμένες λαμπάδες. Ἐμπροσθεν τοῦ Ναοῦ τοὺς ὑποδέχθηκε ὁ Ἱερεὺς, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ τὴν ἀσπάσθηκε, τὴν εὐλόγησε καὶ προφῆτευσε τὴν λύτρωση τοῦ ἀνθρώπου διὰ μέσου αὐτῆς.

Στὸ Συναξάριο τῆς ἑορτῆς ἀναφέρεται ἡ εἴσοδος τῆς Μαρίας στὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων τοῦ Ναοῦ, ὅπου μόνο ὁ Ἀρχιερεὺς γιὰ μία μόνο φορὰ τὸν χρόνο εἰσέρχονταν. Ἐκεῖ παρέμεινε ἡ Θεοτόκος γιὰ δώδεκα ὁλό-

Εἰκόνα τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου ποὺ χρονολογεῖται στὰ μέσα τοῦ 15^{ου} αἰῶνα, πρόσκειται σὲ εἰκονογραφικὰ πρότυπα τῆς κωνσταντινοπολίτικης παράδοσης καὶ ἀποκρυσταλλώνει τὸν τύπο ποὺ διαδίδεται πλατιά στὶς ἐπόμενες γενιὲς τῶν ζωγράφων. Ἀπόκειται στὸ Βυζαντινὸ καὶ Χριστιανικὸ Εἰκονικὸ Μουσεῖο (BXM 13060).

κληρα χρόνια, τρεφομένη θαυμαστῶς ἀπὸ τὸν Ἀρχάγγελο Γαβριὴλ μὲ οὐράνια τροφή καὶ τὴν ὑπηρετοῦσαν ἄγγελοι. Ἡ Μαρία εἶχε φθάσει στὴ θέωση, συνδεδεμένη ἄμεσα μὲ τὴν θεωρία τοῦ Θεοῦ,

εἶχε ἐπέλθει ἡ «ἐν Θεῷ σύγκρασις», ὅπως ἀναφέρει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς.

Ἡ ἐορτὴ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου συνδέεται ἱστορικὰ μὲ τὴν ἀνέγερση ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα Ἰουστινιανὸν τὸν Α΄ μεγαλοπρεποῦς Ναοῦ πρὸς τιμὴν τῆς Παναγίας στὸ σημεῖο ποῦ ἦταν κτισμένος ὁ παλαιὸς Ναὸς τοῦ Σολομῶντος στὰ Ἱεροσόλυμα. Τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τελέσθηκαν τὴν 21^η Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 543. Ἡ ἐορτὴ τῶν Εἰσοδίων καθιερώθηκε στὴν Κωνσταντινούπολη περὶ τὰ τέλη τοῦ 7^{ου}, ἀρχὲς τοῦ 8^{ου} αἰῶνος καὶ εἰσηγητής της εἶναι ὁ Ἅγιος Γερμανὸς Κωνσταντινουπόλεως, ὁ ὁποῖος ἐκφώνησε δύο λόγους, ἐνῶ ὁ αὐτοκράτορας Μανουὴλ ὁ Κομνηνὸς χαρακτήρισε τὴν ἐορτὴ ὡς ἡμέρα ἀργίας.

«Σήμερον τῆς εὐδοκίας ἡμῶν τὸ προίμιον καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις» ψάλλουμε στὸ ἀπολυτίκιο τῆς ἐορτῆς. Ἡ ἐορτὴ τῶν Εἰσοδίων εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς εὐδοκίας τοῦ Θεοῦ. Εἶναι τὸ προίμιο τῆς γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Γι' αὐτὸ τὴν ἡμέρα τῆς ἐορτῆς τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου γιὰ πρώτη φορὰ ψάλλονται οἱ καταβασίεις τῶν Χριστουγέννων «Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε...».

Ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ τὸν ἄνθρωπο. Δὲν ἔπαυε ποτὲ νὰ τὸν ἀγαπᾷ, ἀκόμα καὶ μετὰ τὴν παρακοὴ καὶ τὴν ἀπομάκρυνσή του ἀπὸ Αὐτόν. Δὲν μποροῦσε νὰ βλέπει τὸν ἄνθρωπο νὰ ζεῖ στὸ σκοτάδι κάτω ἀπὸ τὸν φόβο τοῦ θανάτου καὶ ἀπέστειλε τὸν Υἱὸ Του τὸν μονογενῆ, τὸ δεύτερο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος, διὰ τοῦ Ὁποίου πραγματοποιήθηκε ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ἡ Παναγία μὲ τὴν εἰσοδό Της στὸν Ναὸ προετοιμάζει τὴν ἔλευση τοῦ Μεσσία. Ἡ Εἰσοδὸς Της στὸν Ναὸ εἶναι ἡ προκήρυξη τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἡ ὁποία θὰ μποροῦσε νὰ συντελεστεῖ μόνον μὲ τὴν εὐδοκία καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν ἄνθρωπο.

Ἀφοῦ λοιπὸν ὁ πρῶτος Ἀδὰμ ὑπέκυψε καὶ νικήθηκε ἐκούσια, χρειάστηκε ὁ νέος Ἀδὰμ, ὁ ὁποῖος νὰ εἶναι ὄχι μόνο ἀναμάρτητος, ἀλλὰ καὶ ἐντελῶς ἀνεξαπάρτητος καὶ ἀήττητος, ποῦ νὰ μπορεῖ νὰ συγχωρεῖ τὶς ἁμαρτίες καὶ νὰ καθιστᾷ ἀθώους τοὺς ἐνόχους, ποῦ ὄχι μόνο ζεῖ ἀλλὰ καὶ ζωοποιεῖ, ὥστε νὰ μεταδίδει ζωὴ καὶ ἄφεση ἁμαρτιῶν, ἀναζωογονώντας ὄχι μόνο τοὺς μεταγενεστέρους, ἀλλὰ καὶ τοὺς πρὶν ἀπὸ Αὐτὸν ἀποθανόντες.

Ἐπομένως ὁ νέος Ἀδὰμ ἦταν ἀναγκαῖο νὰ εἶναι ὄχι μόνο ἄνθρωπος, ἀλλὰ καὶ Θεός, νὰ εἶναι κυριολεκτικῶς ζωὴ καὶ σοφία, δικαιοσύνη καὶ ἀγάπη, εὐσπλαχνία καὶ κάθε ἄλλο ἀγαθό, ὥστε νὰ διενεργήσει τὴν ἀνακαίνιση καὶ ἀναζώωση τοῦ παλαιοῦ Ἀδὰμ μὲ ἔλεος καὶ σοφία καὶ δικαιοσύνη.

Λεῖε περὶ τούτου ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: «Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζωοποιούν». ¹ Ἔγινε, δηλαδή, ὁ πρῶτος ἄνθρωπος, ὁ Ἀδὰμ, ἐμψυχωμένος μὲ ψυχὴ ζωντανή, ποῦ δίνει ζωὴ καὶ στὸ σῶμα. Ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ, ὁ Κύριος δηλαδή, ὁ Ὁποῖος δέχθηκε ὅλη τὴν παρουσία καὶ κατοίκηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὑπῆρξε γεμάτος Πνεῦμα, ποῦ μεταδίδει ζωὴ πνευματική.

Στὸ σχέδιο αὐτὸ τῆς οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴν σωτηρία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἔπρεπε ἡ ἀνθρώπινη φύση ποῦ νικήθηκε ἀπὸ τὸ κακὸ νὰ ἐπιστρέψει καὶ νὰ ἀπαλλαγεῖ ἀπὸ τὴν δουλεία τοῦ θανάτου. Γι' αὐτὸ τὸν λόγο ὁ Μεσσίας ἔπρεπε νὰ εἶναι «τέλειος ἄνθρωπος». Γι' αὐτὸ ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἐνανθρώπησε. Γιὰ νὰ γίνει ὅμως αὐτὸ ἀπαιτήθηκε ἡ ἀμόλυντος καὶ ἀκήρατος Παρθένος νὰ Τὸν δεχθεῖ στὰ ἄσπιλα σπλάχνα Της, νὰ γίνει «ὁ καθαρῶτατος ναὸς τοῦ σωτῆρος,

¹ Α΄ Κορ. 15, 45.

ἡ πολυτίμητος παστὰς καὶ παρθένος». Ἡ Παναγία ἐγίνε ὁ ζωντανὸς ναός, τὸ νυφικὸ δωμάτιο γιὰ νὰ ἀναπαυθεῖ ὁ Κύριος τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς.

Εἶναι, σύμφωνα μὲ τὴν ἐρμηνευτικὴ τοῦ Ἀγίου Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ στοὺς ψαλμοὺς τοῦ Προφητάνακτος Δαυίδ, «ἡ Βασίλισσα», ἡ ὁποία «παρέστη ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ» καὶ «πᾶσα ἡ δόξα τοῦ βασιλέως ἔσωθεν, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεπικοιλημένη», δηλαδὴ ἡ ψυχὴ τῆς εἶναι πλήρης θείων χαρίτων. Παρομοιάζει δὲ ὁ Ἅγιος τὴν Παναγία μὲ τὸ οὐράνιο τόξο, τὸ ὁποῖο «φαίνεται ἐντὸς τῶν νεφελῶν, εἶναι ἓνα κατὰ τὴν ὑπόστασιν καὶ κατὰ τὸ ὄνομα, ἀλλὰ καὶ ποικιλόχρωμον καὶ εὐχάριστον εἰς τὴν ὄρασιν, τοιούτοτρόπως καὶ ἡ Ἄκραντος Παρθένος ἀπὸ τῆς παιδικῆς τῆς ἡλικίας ἐκαλλωπίσθη μὲ ἀνεκφράστου ωραιότητος κοσμήματα τὰ ὁποῖα εἶχαν ποικίλες ἀποχρώσεις, καὶ ὅσον προέκοπτε εἰς ἡλικίαν, τόσον νῦξανεν ἡ ωραιότης τοῦ στολισμοῦ αὐτῆς». Διὰ τοῦτο «ἐπεθύμησε ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους τῆς» καὶ ἐσκήνωσεν ἐντὸς αὐτῆς.

Ἐμεῖς δὲ, κατανοῶντας τὴ σημασίαν τῆς σωτηρίας ποὺ μᾶς ἐτοιμάστηκε δι' αὐτῆς, ἀποδίδουμε μὲ ὅλη τὴ δύναμή μας τὴν εὐχαριστίαν καὶ τὸν ὕμνον. Πραγματικά, ἂν ἡ εὐγνώμων γυναῖκα ποὺ ἀναφέρεται στὸ εὐαγγέλιο, μόλις ἄκουσε γιὰ λίγο τοὺς σωτηριῶδεις λόγους τοῦ Κυρίου, ἀπέδωκε τὸν μακαρισμὸ καὶ τὴν εὐχαριστίαν στὴ μητέρα τούτου, ὑψώνοντας τὴν φωνὴ τῆς ἀπὸ τὸν ὄχλον καὶ λέγοντας πρὸς τὸν Χριστό, «καλότυχη εἶναι ἡ κοιλία ποὺ σ' ἐβάστασε καὶ οἱ μαστοὶ ποὺ ἐθήλασες»,² ἐμεῖς ποὺ ἔχουμε κοντά μας γραμμένα ὅλα τὰ λόγια τῆς αἰώνιας ζωῆς, καὶ ὄχι μόνο τὰ λόγια, ἀλλὰ καὶ τὰ θαύματα καὶ τὰ παθήματα καὶ τὴν δι' αὐτῶν ἔγερση τῆς φύσεώς μας ἀπὸ τοὺς νεκροὺς καὶ ἀνάληψή τῆς ἀπὸ τῆ γῆ στὸν οὐρανό,

καὶ τὴν δι' αὐτῶν ἐπηγγελμένη σ' ἐμᾶς ἀθάνατη ζωὴ καὶ ἀμετάτρεπτη σωτηρία, πῶς δὲν θ' ἀνυμνήσωμε καὶ μακαρίσωμε ἀδιαλείπτως τὴν μητέρα τοῦ χορηγοῦ τῆς σωτηρίας, τοῦ δοτῆρος τῆς ζωῆς, ἐορτάζοντας τώρα καὶ τὴν σύλληψη αὐτῆς καὶ τὴν γέννηση καὶ τὴν μετοίκηση στὰ ἅγια τῶν ἀγίων;

Ἀλλὰ ἂς μετοικίσωμε κι' ἐμεῖς τοὺς ἑαυτοὺς μας, ἀδελφοί, ἀπὸ τῆ γῆ στὰ ἄνω· ἂς μεταφερθῶμε ἀπὸ τὴν σάρκα ἐπάνω στὸ πνεῦμα· ἂς μεταθέσωμε τὸν πόθο ἀπὸ τὰ πρόσκαιρα στὰ μόνιμα· ἂς καταφρονήσωμε τὶς σαρκικὲς ἡδονές, ποὺ ἔχουν εὐρεθῆ ὡς δέλεαρ κατὰ τῆς ψυχῆς καὶ παρέρχονται γρήγορα· ἂς ἐπιθυμήσωμε τὰ πνευματικὰ χαρίσματα ποὺ μένουν ἄφθαρτα· ἂς ὑψώσωμε ἀπὸ τὴν κάτω τύρβη τὴ στάση καὶ τὴν διάνοιά μας· ἂς τὴν ἀνεβάσωμε στὰ οὐράνια ἄδута, ἐκεῖνα τὰ ἅγια τῶν ἀγίων, ὅπου τώρα κοικεῖ ἡ Θεοτόκος.

Διότι ἔτσι θὰ εἰσέλθουν σ' αὐτὴν ἐπωφελῶς γιὰ μᾶς μὲ θεάρεστη παρρησία καὶ τὰ ἅσματά μας καὶ οἱ δεήσεις μας πρὸς αὐτὴν κι' ἔτσι ἐκτὸς ἀπὸ τὰ παρόντα μὲ τὴ μεσιτεία τῆς θὰ γίνωμε κληρονόμοι καὶ τῶν μελλόντων καὶ μενόντων ἀγαθῶν, μὲ τὴν χάρη καὶ φιλανθρωπία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου μας ποὺ ἐγεννήθηκε ἀπὸ αὐτὴν γιὰ μᾶς, στὸν ὁποῖο πρέπει δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνσεις, μαζί μὲ τὸν ἄναρχο Πατέρα του καὶ τὸ συναῖδιο καὶ ζωοποιὸ Πνεῦμα, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων.

Πηγές

Τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, «Λόγος εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου» Ἀγίου Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ, «Ὁ βίος τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας», μτφρ. Ἱερὸν Κελλίον Ἀγίου Νικολάου «Μπουραζέρν» Ἁγίου Ὁρος· Μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου Ἱεροθέου, «Οἱ Θεομητορικὲς Ἑορτές, τὰ ἱστορικὰ καὶ θεολογικὰ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου».

Τὸ Πρόσωπο τῆς Παναγίας μας μέσα ἀπὸ τὴν Λατρεία μας

Ἀπὸ τὴν Ἑορτὴ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου

Ἀρχιμανδρίτης Ἀντώνιος Χρ. Παπαθανασίου
Ἐφημέριος Ἱ.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Ἀσκητῶν

Τὸ Πρόσωπο τῆς Παναγίας κατέχει τὴν πρώτη θέση μέσα στὸν χώρο τῆς Λατρείας τῆς Ἐκκλησίας μας, καὶ ὅπως ἦτο φυσικό, πολλές εἶναι οἱ ἑορτές, οἱ ὁποῖες ἀναφέρονται σ' αὐτήν, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἄπειροι εἶναι οἱ ὕμνοι μὲ τοὺς ὁποῖους οἱ πιστοὶ ὕμνοῦν τὸ ἱερό της Πρόσωπο.

Δὲν ὑπάρχει μήνας, ποὺ νὰ μὴν ὑπάρχει ἑορτὴ στὸ Πρόσωπό της. Δὲν ὑπάρχει Ἱερὰ Ἀκολουθία ποὺ νὰ μὴν ἀναφέρουμε τὸ Ὄνομά της. Ἐμεῖς ὅμως, δὲν μποροῦμε νὰ τὰ συμπεριλάβουμε ὅλα αὐτὰ μέσα στὰ στενὰ ὅρια ἐνὸς ἄρθρου, ποὺ πρόκειται νὰ δημοσιευθεῖ σ' ἓνα περιοδικό. Θὰ ἐπιμερίσωμε σὲ ἐνόητες αὐτὸ τὸ τεράστιο θέμα, καὶ εὐελπιστοῦμε, ὅτι, ἐν καιρῷ εὐθέτω, θὰ ἐξαντλήσωμε τὸ θέμα μας πρὸς ὠφέλεια τῶν ἀναγνωστῶν μας.

Στὸ ἄρθρο μας αὐτό, θὰ ἀσχοληθοῦμε μὲ τὴν ἑορτὴ τῆς εἰσόδου τῆς Παναγίας μας στὸν Ναὸ καὶ τῆς ἀφιερώσεώς της ἀπὸ τοὺς γονεῖς Της στὸν Θεό.

Τὶς πληροφορίες σχετικά μὲ τὸ πρόσωπο τῆς Παναγίας μας ἀντλοῦμε ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Παράδοση καὶ αὐτὸ διότι ἐλάχιστες εἶναι οἱ βιβλικὲς ἀναφορές, οἱ ὁποῖες ἀναφέρονται στὸ Πρόσωπό Της.

Σύμφωνα, λοιπόν, μὲ τὴν Ἱερὰ Παράδοση, οἱ γονεῖς τῆς Θεοτόκου Ἰωακείμ καὶ Ἄννα ἦσαν ἄνθρωποι εὐσεβεῖς πιστοὶ

καὶ δίκαιοι ποὺ περίμεναν ἐναγωνίως τὴν ἔλευση τοῦ Μεσσίας, διὰ τὸν λόγο αὐτὸ πᾶσιζαν νὰ φέρουν στὸν κόσμον ἓνα παιδί, ἐλπίζοντας ὅτι ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους τοὺς θὰ προερχόταν ὁ προσδοκώμενος Μεσσίας. Παρὰ τὶς προσπάθειες, ἐπὶ εἴκοσι ὀλόκληρα χρόνια ἦσαν ἄτεκνοι. Τὰ χρόνια περνοῦσαν καὶ δὲν ὑλοποιοῦνταν ὁ ἀκραιφνὴς πόθος τους, νὰ φέρουν στὸν κόσμον ἓνα παιδί. Ἡ πικρία τους μεγάλη ἀλλὰ καὶ ἡ ἀκράδαντη πίστη στὸν Θεὸ δὲν τοὺς ἔκαμψε. Συνέχιζαν νὰ ἐλπίζουν καὶ μὲ ἀκατάπαυστη θερμὴ προσευχὴ στὸν Θεὸ περίμεναν ὅτι κάποτε θὰ εἰσακουσθεῖ ἡ εἰλικρινὴς προσευχή τους καὶ θὰ ἔλθει τὸ ποθοῦμενον. Ἄγγελος Κυρίου, λοιπόν, ἐπισκέφθηκε τὴν γηραιὰ πλέον Ἄννα καὶ τὴν πληροφοροῦσε τὸ χαροποῖο γεγονός ὅτι θὰ γίνῃ μπτέρα. Πραγματικὰ ἡ Ἄννα ἔφερε στὸν κόσμον ἓνα χαριτωμένο κοριτσάκι τὴν Μαρίαν (Μαριάμ στα ἑβραϊκὰ σημαίνει Κυρία). Τὴν ἀνέλπιστη χαρὰ τους τὴν ἐξέφρασαν μὲ δοξολογίες καὶ εὐχαριστίες στὸν Θεό.

Ἀπὸ τὴν βρεφικὴ τῆς ἡλικία ἡ Μαρία ἔδειχνε κατὶ τὸ ξεχωριστὸ ἀπὸ τὰ ἄλλα παιδιά, στολισμένη μὲ πολλὰ χαρίσματα ἀπὸ τὸν Θεό, ὅπως τὴν πραότητα, τὴν ταπείνωση, τὴν σύνεση καὶ τὴν ὑπακοή. Ἀπὸ τότε ἦταν ξεχωρισμένη ἀπὸ τὸν Θεὸ νὰ ὑπηρετήσῃ τὸ σχέδιο τῆς σωτηρίας τοῦ Κόσμου. Οἱ εὐσεβεῖς γονεῖς της

Ἡ Σύλληψη τῆς Θεοπρομήτορος Ἄννης, Μητρὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

βλέποντας ὅλα αὐτὰ τὰ στοιχεῖα ποὺ κοσμοῦσαν τὸν χαρακτῆρα τοῦ παιδιοῦ τους, τὸ ἐθεώρησαν Θεόσταλτο δῶρο ποὺ τοὺς χαροποίησε πολὺ νὰ τὸ ἀντιδωρῇ στὸν Θεό. Ἔτσι, ὅταν ἡ Μαρία ἔγινε τριῶν ἐτῶν τὴν ἔφεραν καὶ τὴν παρέδωκαν στὸν Ναό. Ἐκεῖ τὴν παρέλαβε ὁ ἱερέας Ζαχαρίας καὶ τὴν ὁδήγησε στὰ «Ἁγια τῶν Ἀγίων», στὸν πιὸ ἱερὸ χῶρο τοῦ Ναοῦ γιὰ νὰ περάσει τὰ παιδικὰ της χρόνια ἀμόλυντη ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινη ἁμαρτία, ὡς πολὺτιμος θησαυρὸς σὲ ἀσφαλὲς θησαυροφυλάκιο.

Ἡ ἀπὸ τὴν κοιλία τῆς μητέρας κατὰ θεία παραχώρηση μικρὴ Μαρία ἦταν προετοιμασμένη ἀπὸ τὸν Θεό νὰ διακονήσῃ τὸ μέγα τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων μυστήριον, νὰ γίνῃ ἡ μητέρα τοῦ Θεοῦ. Ἔτσι ὁ ἀφιλόξενος γιὰ κάθε θνητὸ ἄνθρωπο χῶρος τοῦ Ναοῦ, ἔγινε γιὰ ἐκείνη ὁ ἐπίγειος παράδεισος καὶ ἄκτιστο φῶς, ποὺ

μόνο αὐτὴ ἔβλεπε, φώτιζε ἅπλετα καὶ ἐκτυφλωτικὰ τὸν χῶρο καὶ πλῆθος ἀγγέλων τὴν διακονοῦσαν καὶ τὴν ἔτρεφαν μὲ οὐράνια τροφή.

Στὰ «Ἁγια τῶν Ἀγίων» ἡ Θεοτόκος ἔζησε τὸ πλήρωμα τῆς μυστικῆς κοινωνίας μὲ τὸν Ἅγιο Τριαδικὸ Θεό. Ἐκεῖ ζοῦσε μία ζωὴ ἀφρόντιστη, ἀπερίσπαστη, λύπης ἀμέτοχον, ἀνωτέρα τῶν παθῶν καὶ ὑψηλότερα πάσης ὀδυνηρᾶς ἡδονῆς. Πρὸς τὸν Θεὸ μόνον ἔβλεπε, στὸν Θεὸ πρόσεχε, καὶ σ' Αὐτὸν ἦταν ἀφιερωμένη. Γι' αὐτὸ οἱ ἄνθρωποι, ποὺ εἶχαν διακρίνει στὴν Παρθένο τὰ πιὸ θαυμαστὰ πράγματα, τὴν τιμοῦσαν μὲ ὅ,τι καλύτερο εἶχαν, προσφέροντάς της γιὰ κατοικία τὸν πιὸ ἱερὸ χῶρο ποὺ ὑπῆρχε. Ἔτσι τὸν χῶρο ἐκεῖνο ποὺ εἶχαν ξεχωρίσει καὶ ἀφιερῶσει ὡς δῶρον ὅλης τῆς γῆς ἀποκλειστικὰ στὸν Θεό, αὐτὸν ἔδωσαν ὡς κατοικία καὶ στὴν Θεοτόκο.

Τοιχογραφία που εικονίζει τὸν Ἀρχάγγελο Γαβριὴλ νὰ προσφέρει στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο τὸν οὐράνιο ἄρτο μὲ τὸν ὁποῖο τρεφόταν κατὰ τὴ διάρκεια παραμονῆς της στὰ «Ἅγια τῶν Ἀγίων».

Ἡ παραμονή της στὸν ἀγιώτατο χώρο τοῦ Ναοῦ διήρκεσε δώδεκα χρόνια, μέχρι τὴν ἡλικία τῶν δεκαπέντε χρόνων Της. Τότε ὁ Ζαχαρίας μαζί μὲ τοὺς ἄλλους Ἱερεῖς ἀπεφάσισαν νὰ τὴν βγάλουν ἀπὸ τὸν χώρο τοῦ Ναοῦ καὶ νὰ τὴν ὀδηγήσουν στὸν κόσμο. Γιὰ προστασία τὴν ἀρραβώνιασαν μὲ τὸν εὐσεβῆ καὶ μεστὸ ἡλικίας Ἰωσήφ, ὁ ὁποῖος σύμφωνα μὲ τὴν παράδοση ἐτελοῦσε σὲ κηρεία καὶ εἶχε τὴν προστασία τῶν παιδιῶν του ἀπὸ προηγούμενο γάμο. Ἐγκαταστάθηκαν στὴν ὁμορφὴ καὶ ἡσυχὴ πόλιν Ναζαρέτ, ὅπου ἀργότερα θὰ λάβει χώρα ὁ Εὐαγγελισμὸς Της.

Ἡ εἴσοδος στὸν Ναὸ τῆς Παναγίας μας ἀποτελεῖ ξεχωριστὴ ἐορτὴ στὴν ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας καὶ τιμᾶται ἀπὸ αὐτὴν τὴν 21^η Νοεμβρίου μὲ λαμπρὸ πανηγυρικὸ τρόπο σ' ὅλους τοὺς ἀνὰ τὸν κόσμο ὀρθοδόξους Ἱεροὺς Ναοὺς καὶ προμηνύει τὴν παρουσία τῆς Παναγίας μας, ὡς ἱεροῦ προσώπου μέσα στὸν κόσμο καὶ τὸ ξεκίνημα τῆς μεγάλης ἀποστολῆς Της ποὺ τῆς ἀνέθεσε ὁ ἴδιος ὁ Θεός, δηλαδὴ τοῦ Μυστηρίου τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ἦλθε στὸν κόσμο γιὰ νὰ γίνει

«θρόνος τοῦ Μεγάλου Βασιλέως». Ἦλθε στὸν κόσμο διὰ τῆς δικῆς της μεσολαβήσεως «νὰ ἐνώσει τὰ διεστῶτα», νὰ θεοποιήσει τὸν ἄνθρωπο διὰ τῆς αὐτοδιαθέσεώς Της στὸ Θεῖο θέλημα μὲ τὸ Μέγα Μυστήριον τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, κάνοντας τὸν ἑαυτὸν της «κλίμακα δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός».

Καὶ σήμερα, τιμώντας τὴν «τριετίζουσαν δάμαλιν» κατὰ τὴν μεγάλη Ἑορτὴ τῆς εἰσόδου τῆς Παναγίας μας στὸν Ναὸ ψάλλομε μὲ ὅλη τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς μας τὸ κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς «ὁ καθαρῶτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος, ἡ πολυτίμητος παστὰς καὶ Παρθένος, τὸ ἱερὸν θησαύρισμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, τὴν χάριν συνεισάγουσα, τὴν ἐν Πνεύματι Θείῳ, ἥν ἀνυμνοῦσιν Ἄγγελοι Θεοῦ, Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος».

Εἰσάγεται ἡ Παναγία μας εἰς τὸν οἶκον Κυρίου καὶ τὴν ἀνυμνοῦμε ὅλοι οἱ Χριστιανοὶ ἀνὰ τὸν κόσμο, διότι ἀποτελεῖ τὸ προοίμιον τῆς εὐδοκίας τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ προκήρυξη τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων προκαταγγέλλεται τοῖς πᾶσι τὸν Χριστόν, καὶ γι' ὅλα αὐτὰ εἶναι ἐκεῖνη, ποὺ στὸ πρόσωπό της ἐκκληρώνεται ἡ οἰκονομία τοῦ Κτίστου καὶ Θεοῦ μας. Γι' αὐτὸ πάντοτε νὰ γονατίζουμε μέρα καὶ νύχτα, μπροστὰ στὸ ἱερό Της Εἰκόνισμα καὶ νὰ τὴν παρακαλοῦμε στὰ δύσκολα τῆς ζωῆς μας, ἀλλὰ καὶ στὰ εὐκόλα νὰ ἐκφράζουμε τὴν εὐγνώμοσύνην μας γιὰ τὴν παντοτινὴ φροντίδα της πρὸς τὸν ἄνθρωπο, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀδιάλειπτο πρὸς τὸν Υἱὸ καὶ Θεὸ Της πρεσβεία της. Εἶναι τὸ στήριγμα καὶ ἡ ἐλπίδα μας, εἶναι «τὸ αἷτιον τῆς χαρᾶς μας».

Αὕτη ἡ Παναγία μας, ἃς πρεσβεύει γιὰ ὅλους μας, ὥστε μέσα στὴν ταραγμένη θάλασσα τῆς ζωῆς μας νὰ ἔρχεται ἡ γαλήνη, ποὺ μόνο ὁ Υἱός Της καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ χαρίζει. Ἡ Παναγία μαζί μας.

Ὁ παιδαγωγικὸς χαρακτῆρας τῆς ἐορτῆς τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου

Ἀρχιμανδρίτης Σάββας Παπαδόπουλος
Ἐφημέριος Ἱ. Ν. Προφήτη Ἡλία Παλαδίου

Τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου εἶναι μία ἀπὸ τὶς μεγάλες θεομπτορικὲς ἐορτὲς μέσα στὸ ἐκκλησιαστικὸ ἔτος. Ἡ ἱστορικὴ καταγραφὴ τῶν Εἰσοδίων περιλαμβάνεται στὸ Πρωτευαγγέλιο τοῦ Ἰακώβου, ἓνα κείμενο ποὺ δὲν ἀποτελεῖ μέρος τοῦ κανόνα τῆς Καινῆς Διαθήκης.

Ἄς δοῦμε ὅμως ποῖο εἶναι αὐτὸ τὸ γεγονός ποὺ ἐορτάζουμε. Οἱ γονεῖς τῆς Παναγίας μας, ὁ Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα, δὲν μπορούσαν νὰ κάνουν παιδιὰ· σὲ προχωρημένη ὄμως ἡλικία δέχονται τὴν ἐπίσκεψη καὶ τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ καὶ ἀποκοτῶν μία κόρη. Καὶ ἀπὸ βαθιὰ εὐγνωμοσύνη προσφέρουν τὸ παιδί τους στὸν Θεό. «Κύριε αὐτὸ τὸ παιδί ποὺ μᾶς ἔδωσες εἶναι δικό Σου καὶ τὸ προσφέρουμε πάλι σὲ Σένα». Γι' αὐτό, σὲ μικρὴ ἡλικία, ἡ Παρθένος Μαρία εἰσάγεται στὸν ναὸ καὶ προσφέρεται στὸν Θεὸ ὡς θυμίαμα εὐοσμῶ. Καὶ ἐκεῖ παραμένει ἀσφαλισμένη καὶ ἀφιερωμένη στὸν Κύριο. Αὐτὸ τὸ γεγονός λοιπὸν ἐορτάζουμε, τὴν προσφορά καὶ τὴν ἀφιέρωση τῆς Παναγίας μας ἀπὸ τοὺς Θεοπατέρες Ἰωακείμ καὶ Ἄννα στὸν Θεό. Ἡ Παρθένος Μαρία μέσα στὸν Ναὸ ἐπισκιάζεται ἀπὸ τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ καὶ γίνεται τὸ ὄργανο τῆς σωτηρίας καὶ τῆς λυτρώσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Ἐχουν γραφτεῖ πολλὰ γιὰ τὴν ἡμέρα αὐτή. Τὸ κυριότερο εἶναι ὅτι ἡ ἡμέρα αὕτὴ ἀποτελεῖ ἀφορμὴ γιὰ νὰ τονισθεῖ ἡ ποιότητα καὶ ἡ ἀγιότητα τοῦ προσώπου τῆς Παναγίας μας. Μία ποιότητα ἡ ὁποία σταδιακὰ τὴν ὁδήγησε στὸ νὰ ἀξιωθεῖ νὰ γίνῃ μπτέρα τοῦ Θεοῦ μας. Ἀποτελεῖ ἀκόμη μία

ἀφορμὴ ἡ ἡμέρα αὕτὴ γιὰ νὰ ἀναδειχθεῖ τὸ μεγαλεῖο τῆς Θεοτόκου.

Θὰ ἤθελα ὅμως σήμερα νὰ ταυτιστοῦμε μὲ ἓναν ἄλλο ρόλο. Θὰ ἤθελα νὰ ταυτιστοῦμε μὲ τὸν ρόλο τοῦ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννας τῶν δύο ἐκείνων γονιῶν ποὺ παραδίδουν τὸ παιδί τους στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ. Τῶν δύο ἐκείνων γονιῶν ποὺ τὴν ἡμέρα τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου παίρνουν τὴν εὐθύνη νὰ παραδώσουν τὸ σπλάχνο τους, νὰ παραδώσουν τὸ παιδί τους, τὸ ὁποῖο ἀπέκτησαν καὶ σὲ μεγάλη ἡλικία, νὰ τὸ παραδώσουν στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ.

Πέρα λοιπὸν ἀπὸ τὸ γεγονός αὐτὸ καθ' αὐτὸ τῶν Εἰσοδίων, κατ' ἀρχὰς θὰ πρέπει νὰ σταθοῦμε στὸ γεγονός ὅτι οἱ γονεῖς τῆς Παναγίας μας ἀποφασίζουν νὰ ἀπομακρύνουν τὸ παιδί τους ἀπὸ κοντὰ τους. Αὐτὸ ἴσως μπορεῖ νὰ ἀκούγεται σκληρό, ὅχι ὅμως μὲ τὴν ἔννοια νὰ τὸ διώξουν. Περισσότερο θὰ ἔπρεπε νὰ σταθοῦμε στὴν ἐπιθυμία τους καὶ τὴν ἀπόφασή τους νὰ ἐμπιστευθοῦν τὸ παιδί τους στὰ χέρια κάποιου, ποὺ ἀναγνωρίζουν ὡς ἱκανότερο ἀπὸ αὐτούς, νὰ τὸ ὁδηγήσῃ πρὸς κάποιον καὶ στὴν προκειμένη περίπτωση αὐτὸς ὁ κάποιος εἶναι ὁ Θεός. Τὴν ὥρα ποὺ ὁ Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα παραδίδουν τὸ κοριτσάκι τους στὸν Θεό, οὐσιαστικὰ κάνουν μία πράξη ἡρωισμοῦ, ποὺ δὲν τὴν κάνει εὐκολὰ ἓνας γονιός, ὅχι μόνο σήμερα, ἀλλὰ σὲ ὅλες τὶς περιόδους τῆς ἀνθρωπίνης ἱστορίας. Δύσκολα ὁ γονιὸς ἀποφασίζει νὰ ξεκολλήσει ἀπὸ πάνω του τὸ παιδί του. Εἶναι δύσκολος ὁ ἀπογαλακτισμὸς τοῦ παιδιοῦ καὶ

“*Ἡ παράδοση τῶν παιδιῶν μας στὸν Θεὸ δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὸ νὰ γίνεται μόνο μὲ τρόπο φυσικό, ὁρατό. Τὰ πιὸ οὐσιαστικὰ εἶναι τὰ εἰσόδια τῶν παιδιῶν μας στὴν πνευματικὴ ζωὴ· εἶναι αὐτὰ ποὺ συμβαίνουν μέσῳ τῆς προσευχῆς. Τί ὥραϊα ποὺ τὸ λέει ὁ Ἅγιος Πορφύριος! «Ὅτι κάποια στιγμή πρέπει νὰ σταματήσουμε νὰ μιλάμε στὰ παιδιά μας γιὰ τὸν Θεὸ καὶ νὰ ἀρχίσουμε νὰ μιλάμε στὸν Θεὸ γιὰ τὰ παιδιά μας».*”

μάλιστα σὲ τόσο μικρὴ ἡλικία. Στὴν οὐσία πρόκειται γιὰ μία πράξη ἀρχοντιᾶς, ὠριμότητας καὶ πολλῆς πίστεως. Ἡ πράξη αὐτὴ τοῦ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννας κρύβει μέσα της μία βαθιὰ ταπείνωση, μία βαθιὰ αἴσθηση ἀνεπάρκειας. Διότι ὅσο καλοὶ γονεῖς ἢ παιδαγωγοὶ καὶ ἂν εἴμαστε ἢ τουλάχιστον ὅσο καλοὺς καὶ ἂν θεωροῦμε τοὺς ἑαυτοὺς μας, δὲν τὰ μπορούμε ὅλα. Καὶ μερικὲς φορές οἱ προθέσεις μας εἶναι ἐντελῶς ἀντίθετες μὲ τὰ ἀποτελέσματα τῶν πράξεών μας, τῶν παιδαγωγικῶν καὶ γονεϊκῶν πράξεών μας. Μὲ ἄλλα λόγια, δὲν τὰ καταφέρνουμε τόσο καλὰ ὅσο θὰ θέλαμε ὡς γονεῖς, ὡς δάσκαλοι, ὡς παιδαγωγοί.

Τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου ἀποτελοῦν μία ὑπενθύμιση νοήματος· εἴτε εἴμαστε γονεῖς, εἴτε παιδαγωγοί, εἴτε κατηχητές, εἴτε ὁτιδήποτε ἄλλο. Πρέπει νὰ ἀναλογιστοῦμε τὴν ἀνεπάρκειά μας. Ἴσως νὰ ἀποδεχόμαστε καὶ δικαίως τὴν ἀγωνία μας, καὶ τὶς καλές μας προθέσεις, γιὰ τὴν ἀνατροφή καὶ τὴ διαπαιδαγώγηση τῶν παιδιῶν μας, ὅμως κάποια στιγμή πρέπει νὰ ἀναλογιστοῦμε τὴν ἀνεπάρκειά μας καὶ μὲ αὐτογνωσία, αὐτοσυμείδηση, μὲ βαθιὰ ταπείνωση καὶ πίστη στὸν Θεὸ νὰ πάρουμε τὸ θάρρος καὶ τὴ μεγάλη ἀπόφαση νὰ παραδώσουμε τὰ παιδιά μας στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ, ὅπως βλέπουμε νὰ κάνουν ὁ Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα. Πάντα φτάνει ἡ στιγμή τῶν Εἰσοδίων τῶν δικῶν μας μαθητῶν, τῶν ἐπόμενων ἀπὸ ἐμᾶς γενεῶν, εἰσόδια ὅμως ποὺ θὰ τὰ πραγματοποιήσουμε ἑμεῖς! Θὰ μοῦ πεῖτε εἶναι εὐκολο; Ὅχι βέβαια! Πόσοι κόποι δὲν ἔχουν καταναλωθεῖ ἀπὸ γονεῖς γιὰ μία πρωινὴ προσέ-

λευση τῶν παιδιῶν τους στὴ Λειτουργία; Πόσες φορές γονεῖς δὲν ἔχουν ἐπιμείνει, δὲν ἔχουν παρακαλέσει γιὰ νὰ ἀκολουθήσει τὸ παιδί μιὰ στοιχειώδη λατρευτικὴ ζωὴ, μιὰ στοιχειώδη πνευματικὴ ζωὴ; Πόσοι γονεῖς, πόσοι παιδαγωγοί, πόσοι δάσκαλοι δὲν ἔχουν βρεῖ μπροστά τους, γιὰ διάφορους λόγους, ἓνα τεῖχος, μιὰ ἄρνηση, ποὺ δὲν μπορούν νὰ διαπεράσουν. Ὅμως ἡ κατάσταση αὐτὴ δὲν εἶναι ἀδιέξοδη, γιατί ὑπάρχει καὶ ἓνας δεῦτερος τύπος, ἓνας δεῦτερος τρόπος εἰσοδίων. Ὁ πρῶτος τύπος εἶναι αὐτὸ ποὺ γίνεται σήμερα, δηλαδή νὰ ἔρχεται ὁ γονιὸς νὰ παίρνει τὸ παιδί του ἀπὸ τὸ χέρι καὶ νὰ τὸ βάζει μὲς τὴν Ἐκκλησία. Αὐτὸ ὅμως δὲν εἶναι πάντα ἐφικτό· δὲν εἶναι ὅμως καὶ ὁ μοναδικὸς δρόμος. Πρέπει νὰ πιστέψουμε καὶ νὰ ἐλπίσουμε στὸν δεῦτερο τύπο εἰσοδίων, ποὺ εἶναι τὰ εἰσόδια τῆς προσευχῆς. Ἡ παράδοση τῶν παιδιῶν μας στὸν Θεὸ δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὸ νὰ γίνεται μόνο μὲ τρόπο φυσικό, ὁρατό. Τὰ πιὸ οὐσιαστικὰ εἶναι τὰ εἰσόδια τῶν παιδιῶν μας στὴν πνευματικὴ ζωὴ· εἶναι αὐτὰ ποὺ συμβαίνουν μέσῳ τῆς προσευχῆς. Τί ὥραϊα ποὺ τὸ λέει ὁ Ἅγιος Πορφύριος! «Ὅτι κάποια στιγμή πρέπει νὰ σταματήσουμε νὰ μιλάμε στὰ παιδιά μας γιὰ τὸν Θεὸ καὶ νὰ ἀρχίσουμε νὰ μιλάμε στὸν Θεὸ γιὰ τὰ παιδιά μας». Διαρκῶς γύρω μας ὑπάρχει αὐτὴ ἡ ἀγωνία: τί θὰ γίνει μὲ τὸ παιδί μου; Τί δρόμο θὰ πάρει; Πῶς ζεῖ ἔτσι; Εἶναι σταυρὸς ἡ παιδαγωγία, ἀλλὰ στὴν Ἐκκλησία μας ὁ σταυρὸς ἀντέχεται γιατί ὑπάρχει ἡ ἐλπίδα καὶ ἡ προοπτικὴ τῆς Ἀναστάσεως.

Ἴσως τὸ μοναδικὸ καθῆκον μας εἶναι νὰ

κρατήσουμε ἀνοικτὸ τὸν δρόμο. Νὰ κρατήσουμε ὅσο μπορούμε τὸ χωράφι ἀφῤῥατο. Ὁ σπόρος πέφτει ἀπὸ τὰ χέρια ἄλλου ἢ ἴσως ὁ σπόρος νὰ εἴμαστε ἐμεῖς. Σίγουρα ὄχι ὁ λόγος μας, ὁ ἐνοχικός, ὁ ἐπιτακτικός. Σίγουρα ὄχι τὰ πρέπει, ὄχι οἱ φωνές, ὄχι οἱ πιέσεις. Ἴσως νὰ γινόμεστε σπόρος ὅταν μεταβληθοῦμε σὲ ζωντανὰ παραδείγματα μιᾶς ζωῆς στὴν ὁποία καλοῦμε τὰ παιδιά μας νὰ συμμετάσχουν. Ἡ ἐμπειρία, τὸ βίωμα μιᾶς τέτοιας ζωῆς μιλάει καλύτερα ἀπὸ τὸ πιὸ ἀποτελεσματικὸ κήρυγμα. Τοὺς καρποὺς τῶν κόπων μας μπορεῖ νὰ μὴν τοὺς προλάβουμε στὴ ζωὴ αὐτή. Μπορεῖ νὰ φύγουμε ἀπὸ αὐτὴν ἐδῶ τῇ ζωῇ καὶ μέσα μας νὰ ὑπάρχει μία θλίψη, μία ἀπογοήτευση, ὅτι τελικὰ δὲν τὰ καταφέραμε. Εἶναι πειρασμὸς ὅμως αὐτό. Πολλοὶ καρποὶ θὰ βγοῦν ἀργότερα καὶ πολλοὺς θὰ τοὺς χαροῦν ἄλλοι. Ἐνας ἅγιος καθηγητὴς ἔλεγε ὅτι ὁ ἱερέας ἐργάζεται μακροχρόνια, ἔτσι γίνεται καὶ μὲ κάθε παιδαγωγό.

Ἡ ἡμέρα, λοιπόν, τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου καλὸ θὰ εἶναι νὰ θεωρεῖται μία

ἡμέρα ἀφιερωμένη σὲ ὅλους ἐκείνους ποὺ ἔχουν ἀναλάβει ρόλο παιδαγωγίας, κάθε εἶδους παιδαγωγίας. Μία ἡμέρα τιμῆς πρὸς ἐκείνους ἀλλὰ εἶναι καὶ μία ἡμέρα χαρᾶς, ἐλπίδας καὶ αἰσιοδοξίας. Τελικὰ ἀξίζει τὸν κόπο νὰ μεγαλώνει κανεῖς νέους ἀνθρώπους μὲ ὅσο τοῦ ἀναλογεῖ καὶ ὅσο ἀξιώθηκε. Εἶναι δύσκολος δρόμος, εἶναι δρόμος μὲ ἀγκάθια, μὲ πεσίματα, ἀλλὰ εἶναι καὶ ἓνας δρόμος πρόκλησης. Κάθε στιγμή νὰ στρέφουμε τὰ μάτια στὸν Θεὸ καὶ νὰ λέμε: «Κύριε, βοήθησέ μας στὸ ἔργο ποὺ Ἐσὺ μᾶς ἀνέθεσες, φώτισέ μας, ὅτι ἀστοχίες ἔχουμε κάνει, ὅτι κακό, ὅτι ἀρνητικὸ, συγχώρα μας, ὅτι καλὸ κάναμε δικό Σου ἦταν. Πάρε τὰ δικά Σου παιδιά στὰ χέρια Σου, καὶ κάνε ὅ,τι νομίζεις. Σίγουρα καλύτερα ἀπὸ ἐμᾶς θὰ τὰ κάνεις».

Αὐτὰ εἶναι τὰ δικά μας εἰσόδια. Μακάρι νὰ τὰ ἀξιοθοῦμε καὶ ἂν ἔχει λίγο οἰκτιρμὸ ὁ Θεὸς πρὸς ἐμᾶς, ἂς ἀξιοθοῦμε νὰ τὰ δοῦμε πρὶν φύγουμε ἀπὸ αὐτὴν τῇ ζωῇ, μακάρι! Ἀλλιῶς ὅ,τι εἶναι νὰ γίνεῖ ἂς γίνεῖ, νὰ εἶναι εὐλογημένο!

Ἐκκλησιαστικὲς εἰδήσεις

Ἐπιμέλεια: Ἱεροδιάκονος Ἀρσένιος Βασιλείου

Πνευματικὴ κίνηση Ὀκτώβριος-Δεκέμβριος 2023

ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΣΤΗ ΣΧΟΛΗ Τ.Ε.Φ.Α.Α

Τὴ Δευτέρα, 2 Ὀκτωβρίου 2023, ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε τὸν Ἁγιασμὸ ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν μαθημάτων τοῦ νέου Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 2023-2024 στὸ Ἀμφιθέατρο «Γεώργιος Παπαδριέλλης» τοῦ Τμήματος Ἐπιστήμης Φυσικῆς Ἀγωγῆς καὶ Ἀθλητισμοῦ (Τ.Ε.Φ.Α.Α.) τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης.

ΣΥΝΑΞΙΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΕΓΓΥΗΤΡΙΑΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Νικολάου Ἰάσμου καὶ ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς ἱερούργησε στὸν ὡς ἂν Ναὸ.

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΛΟΥΚΑ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

Ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκά τοῦ Ἰατροῦ ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱ.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κομοτηνῆς καὶ προέστη τῆς Ἀρτοκλασίας τοῦ Ἱατρικοῦ Συλλόγου Ροδόπης.

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸ παναγυρίζον Ἱερὸ Παρεκκλήσιο Ἁγίου Ἀρτεμίου. Ἀνήμερα ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Καθεδρικό Ναὸ καὶ προέστη τῆς ἐπισήμου Δοξολογίας.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΕΘΝΟΪΕΡΟΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΛΗΡΙΚΩΝ

Ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς καὶ τέλεσε τὸ μνημόσυνο τῶν Ἐθνοϊερομαρτύρων Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Κατόπιν ἀνέπεμψε ἐπιμνημόσυνη δέηση στὸ μνημεῖο, ὀπισθεν τοῦ Ἱεροῦ Βήματος.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ

Πραγματοποιήθηκε καὶ φέτος ἡ ἐτήσια συ-

νάντηση τῶν κατηχητῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Τὸν ἁγιασμὸ τέλεσε ὁ Σεβασμιώτατος, ἐνῶ ἀκολούθησε συζήτηση ἐπὶ τῶν θεμάτων καὶ τῶν στόχων τῆς νέας κατηχητικῆς χρονιᾶς.

ΕΠΑΝΑΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΣΥΣΣΙΤΙΟΥ ΑΠΟΡΩΝ

Ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε τὸν Ἅγιασμό στὸ Συσσίτιο Ἀπόρων τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Κοιμήσεως Θεοτόκου Κομοτηνῆς, τὸ ὁποῖο ἐπαναλειτούργησε κατόπιν ἐργασιῶν ἀνακαινίσεως.

ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΟΥ ΜΥΡΟΒΛΗΤΟΥ

Στὶς 25 Ὀκτωβρίου, παραμονὴ τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἁγίου Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Δημητρίου Νέας Σάντας καὶ ἀκολούθως στὸν ἐορτάζοντα ὁμώνυμο Ἱερὸ Ναὸ στὴ Νέα Καλλίστη, ὅπου προέστη τῆς Λιτανείας τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος. Τὴν Πέμπτη, 26 Ὀκτωβρίου, κυριώνη ἡμέρα τῆς ἐορτῆς, ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Δημητρίου Ὑφαντῶν.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ 28^{ης} ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Παραμονή της εορτής της Αγίας Σκέπης ο Σεβασμιώτατος χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Έσπερινού, στο όμώνυμο πανηγυρίζον Παρεκκλήσιο του Στρατοπέδου Ταγματάρχου Ιωάννου Κούρδαλου, στη Νέα Καλλίστη. Ανήμερα, ο Σεβασμιώτατος ιερούργησε στον Ίερό Καθεδρικό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Κομοτηνής και προέστη της επίσημου Δοξολογίας της Έθνικης μας Έορτης. Ακολούθως, μετέβη στο Ήρωον της πόλεως, όπου τέλεσε την έπιμνημόσυνη δέηση υπέρ αναπαύσεως των ήρωικώς αγωνισαμένων και ένδοξως πεσόντων πατέρων και αδελφών μας.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ

Έπὶ τῇ συμπληρώσει ἑνδεκα ἐτῶν ἀπὸ τὴν εἰς Κύριον ἐκδήμιάν τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς Δαμασκηνοῦ, ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε στὸν Ίερό Καθεδρικό Ναὸ Ευαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς ἐπιμνημόσυνη δέηση.

Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΤΕΛΕΤΗ ΑΝΑΓΟΡΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΤΔ ΣΕ ΕΠΙΤΙΜΟ ΔΙΔΑΚΤΟΡΑ

Ὁ Σεβασμιώτατος παρευρέθη στὴν τελετὴ Ἀναγορεύσεως τῆς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ὡς Ἐπιτίμου Διδάκτορος τοῦ Τμήματος Πολιτικῆς Ἐπιστήμης τῆς Σχολῆς Κοινωνικῶν Πολιτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Δ.Π.Θ.

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ

Παραμονὴ τῆς ἐορτῆς τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὸν Πανηγυρικὸ Ἑσπερινὸ στὸν ὁμώνυμο Ἱερὸ Ναὸ τῆς Νέας Ἀδριανῆς. Τὴν κυριώ- νυμῃ ἡμέρᾳ τῆς Ἑορτῆς ἱερούργησε στὸν ἐορτάζοντα Ἱερὸ Ναὸ Παμμεγίστων Ταξι- αρχῶν Λοφαρίου.

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ

Παραμονὴ τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἀγίου Νεκταρίου Ἐπισκόπου Πενταπόλεως, ὁ Σεβασμιώ- τατος προέστη τῆς λιτανείας τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης καὶ τοῦ σεπτοῦ λειψάνου τοῦ Ἀγίου Νεκταρίου ἀπὸ τὸν Ἱερὸ Ναὸ Παμμεγί- στων Ταξιαρχῶν Ξυλαγανῆς πρὸς τὸ Ἱερὸ Παρεκκλήσιο τοῦ Ἀγίου Νεκταρίου Ξυλα- γανῆς, ὅπου χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκο- λουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ. Ἀνή-

μερα τῆς ἐορτῆς ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Ξυλαγανῆς.

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΑΡΣΕΝΙΟΥ

Παραμονὴ τῆς ἐορτῆς τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ Καππαδόκου ὁ Σεβα- σμιώτατος χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολου- θία τοῦ πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸ ἐορ- τάζον Ἱερὸ Παρεκκλήσιο Ἀσωμάτων. Ἀνή- μερα, προεξῆρχε τῆς Θείας Λειτουργίας στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Γεωργίου Κομοτηνῆς.

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΜΗΝΑ, ΒΙΚΤΩΡΟΣ ΚΑΙ ΒΙΚΕΝΤΙΟΥ

Παραμονὴ τῆς ἐορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος

χοροστάτησε στὸν Πανηγυρικὸ Ἑσπερινὸ στὸ Ἱερὸ Παρεκκλήσιο τῆς Μονάδος Φροντίδος Ἡλικιωμένων Κομοτηνῆς καὶ τέλεσε Ἑπιμνημόσυνη Δέηση ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἰδρυτῶν, προέδρων, συμβούλων, διευθυντῶν, μελῶν τοῦ προσωπικοῦ, εὐεργετῶν-δωρητῶν καὶ τροφίμων τοῦ Ἰδρύματος.

ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Ἀποστόλου Μαθαίου, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς καὶ τέλεσε τὴν Ἀκολουθία τῆς Ἀρτοκλασίας ποὺ προσέφεραν ὁ Σύλλογος Ἑργαζομένων στὶς Δ.Ο.Υ. Ροδόπης καὶ οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Τελωνεῖου Κομοτηνῆς πρὸς τιμὴν τοῦ προστάτου Ἀγίου τους.

ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Παραμονὴ τῆς ἑορτῆς, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὴν πανηγυρίζουσα Ἱερὰ Μονὴ Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Πανδρόσου. Ἀνήμερα, ἱερούργησε στὴν ὡς ἄνω πανηγυρίζουσα Μονή, ἐνῶ κατόπιν μετέβη στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς, ὅπου προέστη τῆς Δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ

Παραμονὴ τῆς ἑορτῆς, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ, στὸν Ἱερὸ Ναὸ

Ἰμέρου καὶ προέστη τῆς λιτανείας τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης. Τὴν κυριώνυμη ἡμέρα ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν ὡς ἄνω Ἱερὸ Ναό.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ

Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στυλιανοῦ τοῦ Παμφλαγόνος, ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Στυλιανοῦ Κομοτηνῆς. Στὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ἀνέπεμψε δέηση ὑπὲρ φωτισμοῦ καὶ διαφυλάξεως πάντων τῶν βρεφῶν καὶ τῶν νηπίων.

ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΙΜΙΑΣ ΚΑΡΑΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος, ἐν ᾧφει τῆς ἑορτῆς τῆς Ἁγίας Βαρβάρας, ὑπεδέχθη τὴν Τιμία Κάρα τῆς Ἁγίας ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης, Γαρδικίου καὶ Πύλης στὸν ὁμώνυμο Ἱερὸ Ἐνοριακὸ Ναὸ τῆς πόλεως.

ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΣΤΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΧΟΡΩΝ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Πέμπτης, 30 Νοεμβρίου, ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε τὴν Ἀκολουθία

τοῦ Ἀγιασμοῦ στὸ Ἑργαστήριο Παραδοσιακῶν Χορῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς.

ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΔΟΚΙΜΩΝ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΩΝ

Τὴν Παρασκευή, 1 Δεκεμβρίου, ὁ Σεβασμιώτατος προέστη τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ὁρκωμοσίας Δοκίμων Ἀστυφυλάκων τοῦ Τμήματος Δοκίμων Ἀστυφυλάκων Κομοτηνῆς.

ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Τὴν Παρασκευή, 1 Δεκεμβρίου, ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε τὸν Ἀγιασμὸ τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς «Χρῦσανθος Φιλιππίδης» γιὰ τὸ τρέχον ἀκαδημαϊκὸ ἔτος. Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Σεβασμιώτατος ἐπέδωσε τὰ

διπλώματα και τὰ πτυχία στους σπουδαστές που ολοκλήρωσαν με επιτυχία τις σπουδές τους κατά τον παρελθόντα Ίούνιο.

ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Παραμονή της έορτής της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας, ό Σεβασμιώτατος άρχικά χοροστάτησε στον Πανηγυρικό Έσπερινό επί τη έορτή του Αγίου Ίωάννου του Δαμασκνοῦ, Προστάτου του Συλλόγου Φίλων Βυζαντινής Μουσικής, στον Ίερό Ναό Αγίου Τρύφωνος Κομοτηνής και τέλεσε έπιμνημόσυνη δέηση ύπέρ αναπαύσεως των μελών του Συλλόγου. Ακολούθως, μετέβη στον έορτάζοντα Ίερό Ναό Αγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας Κομοτηνής και χοροστάτησε στον Πανηγυρικό Έσπερινό. Τήν κυριώνυμη ήμέρα ό Σεβασμιώτατος ιερούργησε στον ως άνω πανηγυρίζοντα Ίερό Ναό και προέστη της Δοξολογίας του Πυροβολικού.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Παραμονή της έορτής, ό Σεβασμιώτατος χοροστάτησε κατά την Ακολουθία του Πανηγυρικού Έσπερινού στον Ίερό Ναό Αγίου Νικολάου Άσωμάτων. Τήν έπομένη ό Σε-

βασμιώτατος ιερούργησε στον όμώνυμο Ίερό Ναό Ίάσμου και άνέπεψε Δέηση για τους ήρωικώς πεσόντες Ίασμιώτες στη μάχη του Πόγραδets.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ

Τήν παραμονή της έορτής του Αγίου Σπυρίδωνος, Έπισκόπου Τριμυθοῦντος, ό Σεβασμιώτατος χοροστάτησε κατά την Ακολουθία του Πανηγυρικού Έσπερινού στον έορτάζοντα Ίερό Ναό του Μωσαϊκού.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ

Τήν Παρασκευή, 15 Δεκεμβρίου, Έορτή του Αγίου Έλευθερίου και της μητέρας του, Αγίας Άνθίας, ό Σεβασμιώτατος ιερούργησε στο έορτάζον Ίερό Παρεκκλήσιο του

Καταστήματος Κράτησης (Φυλακῶν) Κομοτηνῆς.

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν προστατῶν τοῦ Σώματος τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας, Ἀγίων Τριῶν Παίδων ἐν Καμίνῳ, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὸν Ἑσπερινὸ καὶ ἐν συνεχείᾳ τέλεσε τὴν Ἀκολουθία τῆς Ἀρτοκλασίας στὸ Ἱερὸ Παρεκκλήσιο τῶν Ἀγίων Τριῶν Παίδων στὴν ἔδρα τῆς Περιφερειακῆς Πυροσβεστικῆς Διοίκησης Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης. Τὴν κυριῶνυμν ἡμέρα, ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς καὶ προέστη τῆς Δοξολογίας γιὰ τὸν ἑορτασμὸ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος.

ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ-ΣΑΠΩΝ

Τὸ Σάββατο, 16 Δεκεμβρίου, στὴν αἴθουσα τοῦ 2^{ου} Γυμνασίου Σαπῶν, ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἀγιασμοῦ καὶ τὴν Ὁρκωμοσία τοῦ νέου Δημάρχου Μαρωνείας-Σαπῶν κ. Ἀπόστολου Ἰωάννου, καθὼς καὶ ὅλων τῶν Συμβούλων τοῦ Δήμου.

ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

Τὴν Κυριακὴ, 17 Δεκεμβρίου, στὴν αἴθουσα τοῦ κινηματογράφου ΡΕΞ, ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἀγιασμοῦ καὶ τὴν Ὁρκωμοσία τοῦ Δημάρχου Κομοτηνῆς κ. Ἰωάννου Γκαράνη, καθὼς καὶ ὅλων τῶν Συμβούλων τοῦ Δήμου.

ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΟΥ

Τὴν Κυριακὴ, 17 Δεκεμβρίου, στὴν αἴθουσα τοῦ Μεγάλου Μουσικῆς Κομοτηνῆς, ὁ

Σεβασμιώτατος τέλεσε την Άκολουθία του Άγιασμού και την Όρκωμοσία του νέου Περιφερειάρχου Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης κ. Χριστοδούλου Τοψίδη και των Περιφερειακών Συμβούλων.

ΚΑΛΑΝΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Έν ᾧψει τῶν Χριστουγέννων, ὁ Σεβασμιώτατος δέχθηκε στὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τὴν ἐπίσκεψη χορωδιῶν, οἱ

ὁποῖες ἔψαλαν τὰ Χριστουγεννιάτικα Κάλαντα: Τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ν. Ροδόπης, τῶν μαθητῶν, συνοδευομένων ἀπὸ τοὺς Καθηγητές τους, τοῦ Ἑνιαίου Εἰδικοῦ Ἑπαγγελματικοῦ Γυμνασίου-Λυκείου Κομοτηνῆς (Ε.Ε.Ε.Ε.Κ.), τοῦ νέου Εἰδικοῦ Γυμνασίου Μελέτης, τοῦ Γραφείου Ἑσωτερικῆς καὶ Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Μητροπόλεως, τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου Κομοτηνῆς καὶ τοῦ Νέου Σιδηροχωρίου, τῆς Στρατιωτικῆς Μουσικῆς, τοῦ Ἑργαστηρίου Παραδοσιακῶν Χορῶν, τῶν παιδιῶν τῶν Βρεφονηπιακῶν Σταθμῶν καὶ τοῦ Μουσικοῦ Σχολείου.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς, 24 Δεκεμβρίου, ὁ Σεβασμιώτατος, χοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Δεσποτικῆς ἐορτῆς τῆς Ἐνανθρωπήσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Τρύφωνος Κομοτηνῆς καὶ εὐλόγησε τὰ παραδοσιακὰ Χριστόψωμα.

Τὴν ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς καὶ εὐχήθηκε ὑγεία καὶ κάθε

εὐλογία παρὰ τοῦ Σαρκωθέντος Κυρίου. Τὸ νέο ἔτος νὰ εἶναι Χριστοφόρο καὶ νὰ φέρει τὴν πολυπόθητη εἰρήνη στὸν κόσμο. Τὸ μεσημέρι τῶν Χριστουγέννων ὁ Σεβασμιώτατος μετέβη στὸ τραπέζι τῆς ἀγάπης, εὐλόγησε καὶ μοίρασε τὸ φαγητό.

ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

Τὴν Τετάρτη, 27 Δεκεμβρίου, ἑορτὴ τοῦ Ἀγίου Ἐνδόξου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχidiaκόνου Στεφάνου, ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱ. Ν. Ἀγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ Κομοτηνῆς, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἑορτάζοντος Ἱεροῦ Παρεκκλησίου τοῦ ὡς ἄνω Ἱεροῦ Ναοῦ.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΘΕΟΥ

Τὴν Κυριακή, 31 Δεκεμβρίου, τελέστηκε στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς ἡ ἀρχαιοπρεπὴς Θεία Λειτουργία τοῦ Ἀγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, πρῶτου Ἱεράρχου τῶν Ἱεροσολύμων.

Ο ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΠΗ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Τὴν Κυριακή, 31 Δεκεμβρίου, ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν ἑορτάζοντα Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Βασιλείου Παγουρίων. Στὴ συνέχεια, μετέβη στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς, ὅπου παρουσία τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, τῶν Τοπικῶν Ἀρχῶν, τῶν Ἱεροψαλτῶν καὶ πλήθους πιστῶν, εὐλόγησε τὴν Βασιλόπιτα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ παρουσίασε ἐν συντομία τὸ ἐπιτελεσθὲν ἔργον κατὰ τὸ δι-αρρεῦσαν ἔτος. Τέλος, στὸν λόγο του ὁ Σεβασμιώτατος εὐχήθηκε τὸ νέον ἔτος νὰ εἶναι Χριστοφόρο καὶ σωτήριο καὶ νὰ φέρει τὴν εἰρήνην σὲ ὅλον τὸν κόσμον.

ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ	Τοι. Γραφείο Κ.Κ. Κορινθίας	Αριθμός Άδειας
---------------------	--------------------------------	----------------

ΚΩΔΙΚΟΣ 280005